

Oratio Anniversaria,

Recitata in

THEATRO ANATOMICO

INCLYTI

Medicorum Lond. Collegii,

IN

Commemorationem Beneficiorum à D^{no} D^{re} HARVEO, aliisq; munificis Viris & Fœminis eidem Collegio præstitorum,

---

A GUALTERO CHARLETONO, ejusdem Collegii Socio; 16 die Augusti, An. Dom. 1705. Ætatis suæ 85.

Geo: LONDINI, Kenyon

Prostant apud SAM. SMITH & BENJ. WALFORD, Regiæ Societatis Typographos, ad Insignia Principis in Cœmeterio D. Pauli. MDCCV.

Ampliſſime, Conſultiſſimeq;

PRÆSES,

Collegæ ornatiſſimi,

&

Quotquot heic glomerati eſtis Viri ſpectabiles.

AUſpicatò, ſummoque Numine (ut credere fas eſt) propitio, huc nunc conveniſtis, *Collegæ ornatiſſimi: Gratiis* quippe nobis hodie litandum eſt, & *Amicitiæ.* Advenit enim, anno jam ad exitum properante, feſtus ille dies, quo hominum collatis in magnificum hoc Sophiæ templum beneficiis clarorum memoriam, pro annuo more, ſolenniter recolere debemus. Id ſcilicet prudentiſſimum ſummi illius Viri Doctoris Harvei, cujus nomen tanquam indulgentiſſimi Pa-

tris colimus & veneramur, inſtitutum à nobis exigit. Exigit etiam ipſemet hic *locus*, in quo nunc tam commodè, tam decorè conſidemus: Imo *gratitudo* ipſa, *Themidis* filia, exigit. Neque enim aliter fieri poteſt, ut ea, qua par eſt, celebritate, noſtro defungamur officio, niſi *Mecænatum* noſtrorum eximia in nobiliſſimum iſthoc Philoſophiæ ſacrarium merita, & laudes, grata commemoratione, nec prorſus indignis præconiis, in luce populi, recognoſcendo. Quid enim claros Viros vita defunctos à poſteris optare, atque expetere credamus, quàm ut idipſum illis, quo nos maximè delectamur, tribuamus: nimirum ut eos illuſtri memoria, ac recordatione decoremus? Hæc autem gloria eſt, & aſſidua illorum virtutis recordatio. Quam ſi ſermone, laudatione que noſtra immortalem efficere liceat; hoc uno de mortuis nos vel optimè meritos exiſtimare poſſemus.

At verò inauſpicatò & mihi, vobiſque, *Doctiſſimi Auditores*, neſcio qua fatorum inclementia contigit, ut iterum in me revolutum ſit grave illud heic publicè orandi ſaxum, contra ſalebroſum Ariſtarchorum clivum denuò volvendum. Arduum ſanè opus, viribuſque meis dudum jam fatiſcentibus longè impar. Sed Conſultiſſimi *Præſidis* imperio haudquaquam obnitendum.

Egregiè utique *Cœlius Rhodiginus* dicam, an *Patavinus?* de *Alcibiadis* concionari metuentis verecundia differens, Quàm formidoloſum ſit, inquit, habendæ orationis causâ, in concionem prodire, multorum, opinor, exemplis abundè innotuiſſe: quando populi conſpectum non ferentes plerique, metu perfuſi, ac rubore inexpugnabili, capite convelato,

raptim

raptim ſe proripientes inde, domeſticas petiere latebras; nonnulli etiam perculſi vehementiùs, ſilentium ſibi indixere perpetuum. Et unicum illud Declamatoriæ artis exemplum, *Porcium Latronem*, cum pro reo in Hiſpania *Porcio Ruſtico*, propinquo ſuo, diceret, uſque eo confuſum refert *Marcus Annæus Seneca*, (& ipſe ſæculi ſui Oratorum facilè princeps,) ut à ſolœciſmo inciperet; nec ante potuiſſe confirmari, quàm judicium ex foro in baſilicam transferretur. Eſtque ſanè quòd credamus, illi non accidiſſe hoc ab infirmitate mentis, aſt à rei duntaxat novitate, quæ inexercitatos etſi non concutit, movet tamen, & aliquantò turbat naturali in hujuſmodi conſternationem facilitate corporis pronos.

Vereor igitur equidem, ne mihi quoque idem contingat animi ſtupor, ex hoc loco hodie apud vos (*Viri ſapientiæ atque honorum inſignibus illuſtres*) dicturo. Quo enim cunque me verto, argumenta tenuitatis meæ video: nec ad rationem & calculos omnia facile eſt revocare, quæ animum vix ſibi conſtantem certo de ſtatu dejiciunt. Scilicet ex repentinæ illius, qua jam perculſum me ſentio, formidinis cauſis, aliæ non aliundè quàm ab imperfectionum propriarum conſcientia proveniunt: alias verò mihi ſuggerit *Dignitas veſtra*, ſummaque, quam vobis debeo, obſervantia. Ex eis igitur, quæ in utroque genere occurrunt, liceat mihi precor pauculas ſeligere, atque in medium afferre ſingulatim: ut vobis demum certiùs conſtet, quàm imparem me judicem difficillimæ huic, quam indulgentiſſimi Præſidis juſſu, veſtroque potiſſimùm fretus favore, ſuſcipere aggredior, Provinciæ; quantumque juris habeam, ad benignitatis veſtræ ſubſidium, ſicubi expectationi non ſatisfecero, impetrandum. In

In *meipsum* respiciens, nihil (profiteor) nisi homunculum cerno, suâpte naturâ curiosum quidem, & industrium, scientiæque, à prima usque pueritia, cupidissimum: sed perquam exiguis ingenii præsidiis munitum, sed *Democriti* patria dignum, sed cui quæ didicit omnia statim excidunt, sed gravissimis afflictum infortuniis, sed in Rhetorum scholis hospitem, sed cujus viriditatem senectus dudum jam abstulit, & (ut verbo expediam) opinione hominum longè minorem. His insuper nævis (quos, si Mathematicus essem, minimè dubitarem infaustis quibusdam astrorum nativitati meæ malignis aspectibus invidentium influentiis adscribere) diuturnus raptim ac festinanter quæque scribendi usus, cum ardore quodam cogitandi conjunctus, stilum adjecit simplicem, incomptum, asperum, crebris hiatibus interruptum, afferentemque legentibus obicem subinde ac moram; ut vix sibi temperare possint, quin malè scriptoris infelicitati dicant, qui ipsos iis senticetis nequicquam induerit. Videtis itaque, *Auditores* (omnium certè quotquot unquam Philosophiæ sacris operati sunt, perspicacissimi;) Videtis, inquam, quàm sim ineptus huic muneri, ad quod ab optimo Collegii hujus Moderatore designatus fui, cum laude ac dignitate obeundo.

Dum verò, mei ipsius absoluto examine, oculos & animum, ea qua par est observantia, in vos, *Viri eruditissimi*, converto; novis me terroribus undique obsessum sentio: vixque refrænare possum, quin prorsus, abjectâ illâ, quam partim à speratis literarum auxiliis, partim ex sincera Genii mei adversum vos devotione concepi, fiduciâ, desperationi succumbam. Hinc terret me *perspicacitas vestra*, quæ

tanta

tanta eſt, ut quæcunque ex hac ſede dicenda habeam, ſolenni hac occaſione, anticipetis ſtupenda quadam prolepſi: à qua quantum infeliciter defecerit, tantum neceſſe eſt, infra rem, legeſque decori cadat vel elaboratiſſima cujuſcunque oratio. Illinc *ſpes* & *expectatio*, quam, pro eximia humanitate veſtra, de me concepiſtis, vehementer terret: parumque abeſt, quin ego conquerar de invidioſis illis exquiſitæ eruditionis attributis, quibus veſtro ex numero nonnullis placuit, exilitatem meam onerare. Nam in meis profectò facultatibus, quales quales ſunt, omnino nihil eſt, quo aut horum reſpondeam opinioni, aut expleam animos invidentium. Neque etiam magis ideo me ſingulariter literis excultum exiſtimo, quàm formoſum putarem, ſi imaginem meam exigeretis. Indulgentiæ veſtræ ſcio id eſſe, non judicii: & ſi modò judicii eſt, indulgentia vobis impoſuit. Nil mirum igitur, ſi quid hac potiſſimum ſolennitate proloqui debeam, planè neſcio: adeo verum eſt illud *Taciti* effatum, *Pavidis conſilia in incerto ſunt.*

Cæterum jacta eſt alea: & Rubicon audacter tranſmittendus. Heicque opportunè Cynthius aurem vellit, & admonet, penſi mihi hodie injuncti duas præcipuè partes eſſe: *unam* ſcilicet ut *Medicinæ* præſtantia demonſtretur; ut *Heroum* illorum, qui inclytum hocce Collegium arctiſſimo beneficiorum vinculo ſibi obſtrinxere, nomina & virtutes haud indignis celebrentur elogiis, *alteram*.

De *priori* equidem olim ex ipſo hoc ſuggeſto copioſè diſſerui; quamplurimis rationibus, fidemque cogentibus argumentis evincens, ut à remotiſſima uſque antiquitate ſuam artium omnium præſtantiſſima, *Medicina* deduxerit originem; quàm ſit cunctis

mor-

mortalibus necessaria & utilis; quàm illustres habuerit omni ab ævo cultores; quanto in honore apud gentes omnium sapientissimas, nobilissimasque habita fuerit; quantis eam præconiis ipsa summi Numinis oracula cumulaverint; quot denique singularibus privilegiis, immunitatibus, donariis, honorificis eminentiæ insignibus, aliisque peculiaris gratiæ ac favoris testimoniis, Medicinæ Professores colere atque exornare dignati sunt, qui amplissima imperia feliciter diuque sustinuere Quibus nunc, auctarii loco, adjicere visum est cœlestis illius Archiatri, Dominique nostri JESU CHRISTI divinam auctoritatem. Qui ex intemeratæ quidem Virginis utero in hanc lucem ingressus, sed ita ingressus, ut nec Deitati aliquid discesserit, quam conservavit, nec Humanitati quidquam defuerit, quam assumpsit; idem scilicet cum Deo, quamvis alius à Patre: & in quo hoc quoque est divinitatis, quòd cum Deo ineffabili conjunctione jungitur humanitas. Hic nempe Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, sepositâ ad tempus divinæ Majestatis gloriâ, beatissimique Patris sinu sponte relicto, in hanc miseriarum dolorumque vallem eo tantùm consilio descendit, ut hominum vitiis simul mederetur & morbis. Idem totius mundi Sospitator religiosissimè ab aulis Magnatum, ab artibus Politicorum, à Magistratuum negotiis, à Rabbinorum mysteriis, à Pontificum consiliis, à Jurisperitorum litibus, ab intercessionibus Advocatorum, à Judicum officiis se abstinuit: principem tamen inter Medicos locum obtinere, neque nomini suo, neque officio inglorium existimavit. Variis quidem quamplurimisque miraculis suam ubique demonstravit Divinitatem: nullis tamen certiùs, quàm à nativitate cæcis visum, surdis auditum,

auditum, loquelam mutis, claudis pedes, paralyticis nervorum robur, lepra fœdatis decorem, febrium incendio adustis refrigerium, sanitatem conclamatis, demortuis jam & quatriduo sepultis vitam restituendo. Suos numeret *Æsculapius* clientes, suos recenseat *Hippocrates*, suos enarret *Galenus*; referant quibus medicamentis, qua methodo, quo salutari præscripto Pestem, Febres, Epilepsiam, Paralysin, aliosque id genus contumacissimos morbos expugnarint: nihil sanè dixerint, nihil egerint, sua si narret in hoc genere admirabilia opera *Servator* ille, *Medicusque* hominum CHRISTUS. Qui & ipse quam exercuerat artem, omnibus malè habentibus voluit esse commendatissimam, cum inquit, *iis qui valent, non opus est medico, sed iis qui malè affecti sunt.* Quod unum ipsius *Veritatis* oraculum, si aliud nil à nobis adferri in Medicinæ patrocinium posset, esset profecto per se satis, ad perpetuum iis omnibus, qui ejus dignitati quomodocunque detractum eunt, indicendum silentium. Videtis itaque, *Auditores Humanissimi*, ut *ipsa Dei sapientia*, ne quid demum justissimo divinæ artis præsidio deesset, eandem suo & exemplo illustraverit & doctrina: & ita videtis, confido, ut me priorem pensi mei partem haud indiligenter absolvisse censeatis.

Verùm antequam ad *Posteriorem* progrediar, ingens ille, quem in animo meo nobilissimæ hujus Artis causâ concepi, dolor calamum sistit, meque hîc paulisper vestigia premere cogit. Nunc enim perversam videtur fortuna rationem instituisse, ut Professio nostra vilescat indies, & minoris fiat. Estque proh dolor! quod Medicinæ metuamus, ne hujus intra sæculi decursum, usque eo in discrimen existi-

mationis veniat, ut indigna habeatur, cui Viri ſive natalibus ingenui, ſive egregiis ingenii dotibus ornati, ſe totos addicant, devoveantque. Diu namque jam eſt, quòd haud parum de priſtina ſua exiſtimatione, non ſolùm apud ventoſam plebem, verùm etiam Magnates, Satrapas, ſummiſque rebus Præpoſitos perdidit: indies magis magiſque tanquam impellente fato, declinans ad occaſum. Hocque alia nulla de cauſa, niſi ex ingenti numero & inſcitia, vilitateque (ne quid acerbius dicam) eorum, qui ſcientiæ orgiis nunquam ritè initiati, ſacris tamen operari non erubeſcunt; quique neglectâ morborum per cauſas naturales cognitione dignotioneque Ἐμπειρίαν ſolam temerè dicam, an impiè conſectantur; atque ut *Plinius* (*lib.* 26. *cap.* 1.) veriſſimè, *diſcunt periculis concivium, ac per experimenta impunè mortes agunt.* Hodie ſcilicet ſi unquam (quod nulli non honeſto pectori mœrorem inurere debet acerbiſſimum) ejuſmodi *Receptariorum*, *Agyrtarum*, *Circumforaneorum*, *Veneficorum* omnia plena.

Fingit ſe Medicum quiſquis, idiota, profanus,
Judæus, monachus, hiſtrio, raſor, anus.

Nihil dixiſti, Satyrice; medicos ſe fingunt quoque *Rizotomi*, *Seplaſiarii*, ſordidi *Balneatores*, triobolares *Phlebotomatores*, Spurcidici *Lenones*, indocti parochiarum *Sacrificuli*, *Chymiſtæ* carboniperdes, audaculi *Edentatores*, impudentiſſimi *Uromantes*, veteratores *Fatidici*, libidinoſæ *Obſtetrices*, Τριβάδες, & præ cæteris omnibus perfida illa, ingratiſſimaque impoſtorum gens, *Pharmacopolæ*; qui ſunt in Rep. ægrorum pernicies, rei medicæ calamitas, & libitinæ

præſides,

præſides. His tamen Σκατοφάγοις, cataſta, loris, & equuleo dignis, Magiſtratus importuna utique, & non ſolùm proletariis, & capite tantùm cenſis, ſed ampliores fortunæ hominibus, imò ſibimet etiam ipſis interdum exitiali lenitate, parcunt: neque ulla in eos pœna in Rebuſp. conſtituta eſt (ut olim graviter conqueſtus eſt *Hippocrates Magnus*, in Νόμῳ) præterquam ignominiæ. Quæ nihil afficit, neque contingit eos, qui ex compoſito Medici perſonam induerunt. Ut nos, graviſſima de cauſa, cum *Marcello Palingenio* exclamemus,

O miſeræ leges! quæ talia crimina fertis.
O cæci Reges! qui rem non cernitis iſtam.
Vos quibus imperium, qui mundi fræna tenetis,
Ne tantum tolerate nefas, hanc tollite peſtem.

Intereſt enim generis humani, ut procul arceantur ab omnium nobiliſſimæ artium exercitio, qui eam ne à limine quidem ſalutârunt; ſed civium valetudinem quæſtui habent, debitumque medendi fructum aliis ſceleratè præripiunt, qui ab ineunte uſque ætate in eadem addiſcenda operæ plurimum, ingenteſq; ſumptus fecere. Quid namque *crudelius* eſt, quàm imperito, & quicquid uſquam concipitur nefas, lucelli causâ, auſuro Agyrtæ bonos cives tradere impunè occidendos? Quid *iniquius*, quàm ſublatâ munerum, dignitatum, graduum, meritorum, perſonarum diſtinctione, profanis ſacra, ignavis generoſa, ardua indoctis, ſubtilia idiotis, honeſta impuris, omnibus omnia licentiſſimè, & cum impunitate permittere? Quid denique Reip. *periculoſius*, quàm juſta, & divinis pariter atque humanis legibus con-

ſentanea, omnique ab ævo à tot viris prudentia ſimul & imperio illuſtribus ſolenniter ſancita Medicorum Privilegia, quibus, tanquam fixis publica auctoritate terminis, olim diſtincti fuerunt, & ab Empiricorum invaſione defenſi, violare; ad liberalis contemptum eruditionis, indeque neceſſario ſuccreſcentis barbariei inductionem? At eheu! fruſtra fatis obnitimur: nimiumque jam dolori indulſimus nil tandem profuturo.

Veniamus itaque ad lætiorem muneris mei partem, gratam nempe commemorationem eorum Benefactorum, *qui ſui memores Medicos fecere merendo.* Ex his, quorum dies hic dicatus eſt memoriæ, *alii*, ſuo quiſque tempore, pridem ex humanis demigrarunt: *alios* Cœlitum indulgentia in vivis adhuc florentes conſervat, in majorem Reip. hujuſque Collegii felicitatem.

Defunctorum in albo principem ſibi locum jure merito vendicat Auguſtiſſimus Fundator HENRICUS octavus, Regum ſæculi ſui Maximus; qui omnia in imperio habuit, præter ſuimet ipſius imperium: cujuſque in heroicum pectus animum fata infuderant tam ſublimi fortunæ parem, præditumque eis virtutibus, quas nil niſi nimia felicitas unquam potuiſſet obſcurare; qui deniq; armis non acrior ſceptri vindex fuit, quàm in pace ſalutis ſingulorum. Quem in finem, *Caii*, *Linacrique*, Medicorum ſuorum ſuaſu, ipſum hoc Regale Collegium ſapientiſſimè inſtituit, multiſque ſimul regiæ gratiæ inſignibus, privilegiis ac immunitatibus honorificè munivit: probè ſibi conſcius, eo ſe inſtituto, & civium incolumitati, ſuique nominis immortalitati optimè conſulere.

Huic

Huic ſuccedit filiarum, quas omnino duas reliquerat, natu major MARIA, & deinde altera, *Sceptra loci rerumque capit moderamen* ELISA: quarum utraque novis in idem Collegium beneficiis copiosè collatis, oſtendit, ſe non regni tantùm, ſed regii etiam erga legitimos Medicinæ Profeſſores affectus hæreditatem ſibi relictam adiiſſe.

Hoc Reginarum par immediatè conſequitur JACOBUS, tum ejus nominis, tum Britanniarum primus Monarcha; qui ſapientiæ gloria, paciſque artibus adeo excelluit, ut æmulis ex Regibus nonnulli ei *Secundi Salomonis*, hoc eſt *Pacifici* agnomen affixerint.

Hunc excipit filius CAROLUS primus, Dominus meus quondam Clementiſſimus; qui tam innocenter vixit, tam juſtè regnavit, tam ſanctè finivit (glorioſiſſimo Martyrio, à proditoribus nefariis, & pluſquam Moloſſicæ feritatis regicidis immaniter irrogato, cœlis tandem redditus) ut Principum ætatis ſuæ *Chriſtianiſſimus* æternùm audire mereatur.

Quem inermem timuerunt arma,
Armata necavit toga.
Civibus ceſſit Carolus *cæſus.*
Serò cognitum luxit Patria:
Viventem, hoſtem; mortuum vocavit Patrem,
Parricidium confeſſa, cum Patrem dixit.
Jam conjuratæ prodeſt injuria dextræ,
Magnum, quem voluit perdere, Roma *facit.*

Sanctiſſimus hic Princeps, omnium literatorum Patronus, nullum gratiæ genus aut ſtudii, quo Collegii hujus dignitatem ac privilegia vel tueretur, vel augeret, prætermiſit unquam.

Divos

Divos hoſce Britannicos conſequitur, ex regio quoque ſanguine oriunda, *Arabella Stuarta*, *Caroli* ejuſdem nominis, *Lennoxiæ* Comitis, filia unica, quæ ſupra ſexum ita optimarum literarum ſtudia eſt amplexa, ut ad veram virtutem ſumma cum laude ſibi profuerit, & cum illuſtribus priſci ſæculi fœminis ſit conferenda, teſte *Camdeno.*

Recenſitis proximè nominibus ſuccedunt alia purpuratis etiam adnumeranda, nec ſine ingratitudinis nota nobis nunc ſilenda, nimirum *Caldwellus*, è Colleg. Æneī Naſi Oxonienſ. M. D. qui ut de Rep. benè mereretur (adſcito in partem honoris Barone *Lumleio*) lectionem Chirurgicam honeſto ſalario in hoc Collegio inſtituit; cujuſque memoriam eo nomine celebrat idem *Camdenus* in Annal. Anglic. pag. 390. Item *Linacer*, *Atkinſius*, *Gulſtonus*, *Foxius*, *Readus*, *Meverellus*, *Pagettus*, *Langhamus*, *Bidgoodus*; qui omnes fuerunt Collegii hujus ſplendidiſſima quondam ornamenta, artiſque Hippocraticæ exercitio clariſſimi.

Hac in claſſe memorandi quoque veniunt HARVEUS atque HAMÆUS; quos ſine tacita veneratione numquam nominare potui, quorumque utrique ingentes ex auro imagines debentur.

Scilicet *Harvei* nomen, non cujuſdam de trivio Philoſophi ſed Anatomicorum Principis, imò ipſius ſapientiæ nomen eſt: ejuſque ingentia in Remp. literariam merita, tacentibus etiam nobis, ultrò emicant, omniumque vel invidentium oculos ſua luce præſtringunt, rapiuntque in admirationem quicquid eſt in univerſa Europa Eruditorum. Tempeſtivè à benigniore natura hoc ſæculo productum, inque Scientiæ naturalis orbe collocatum fuiſſe ſplendidiſſimum

mum isthoc medicinæ sydus videtur; ut lucidis doctrinæ suæ radiis, & veterum Philosophorum errores detegeret, simulque rectiorem per experimenta anatomica philosophandi viam ostenderet futuris. Quippe in rerum universitate nil tam sublime est, quod à vastissimo ejus *intellectu* non comprehenderetur: tam humile nil, quod insatiabilem effugeret *curiositatem*. Nos utique lusciosi homunculi, densissimis difficultatum senticetis altiùs implicati, per longas syllogismorum ambages, per circulos disputationum in se semper redeuntium, veritatem anxiè consectamur, & plerumque *Junonis* loco, evanidas amplectimur conjecturarum opinionumque nubes. *Harveo*, cogitare & scire, quærere ac invenire, idem fuit: & certè nihil quod scitu dignum existimasset, reliquit intactum. Hujus admirandæ sagacitatis documenta existunt, Vitalis ille, orbiumque cœlestium æmulus *motus*, quo animalium *sanguis*, universum circumfluens corpus, & ad cor, è quo, ceu fonte suo, primùm profluxerat, iterum iterumque rediens, in orbem perpetuò movetur; omniumque animalium *ex ovo* genesis. Quorum magnalium utrumque felicissimus ille Naturæ interpres, non ex alienis observationibus, non è *Democriti* puteo, sed ex intimis ipsiusmet Naturæ adytis per extispicium sibi reclusis, omnium mortalium primus eruit, mundoque candidè propalavit, ad tantorum arcanorum detectionem obstupescenti. O stupendam ingenii perspicaciam! O divinam Anatomici solertiam! Cæterum aliæ adhuc nobis prædicandæ supersunt summi hujus Viri laudes, ad negotium in quo nunc versamur, propiùs pertinentes. Adeo ad *munificentiam* & largitiones promptus & propensus fuit *Harveo nostro* animus, ut

non

non ſatis exiſtimans, doctrina ſe ſcriptiſq; ſuis immortalibus univerſo Eruditorum orbi, imò univerſo etiam generi hominum ſui ſæculi benefeciſſe; incredibili arderet deſiderio poſteros aliter quoque in æternum juvandi. Cui tandem ut, pro facultatum ſuarum modulo, gratificaretur, curas & beneficentiam in inclytum iſthoc *Collegium* prudentiſſimè convertit fixitque: certò præſciens, omnium quæ in iſtam Societatem collocaturus erat, beneficiorum fructus exinde per poſteritatis ſeriem inoffenſo curſu deſcenſuros. Conſilio itaque cum Collegarum præcipuis communicato, ſumptoque ab Ædificiis exordio; ut laxiùs & pro dignitate ſua habitaret Philoſophia, ære ſuo, propriiſque impenſis, novum Senaculum, & magnificè extruendum, & eleganti ſupellectile inſtruendum curavit: altiuſque productis parietibus ſpatioſam ſuperimpoſuit Bibliothecam atque Muſæum, exquiſitiſſimis non hominum modò, ſed etiam Naturæ operibus locupletatum. Quæ omnia, intra non multos ab munificentiſſimi Fundatoris exceſſu, fatali illo incendio, quo nobiliſſimum hoc univerſi orbis Emporium in cineres tam celeri ruina redactum fuit, ut una nox aut altera inter urbem maximam fluxerit & nullam, proh dolor! omnia perierunt. Idem indulgentiſſimus tam Artis noſtræ, quàm omnium ejus Orgiis ritè initiatorum parens, quam jam ſumma ſenectute confectus, diem quo ſibi hinc ad meliora migrandum, appropinquare ſentiret; ut majora adhuc paternæ in nos charitatis poſt ſe relinqueret indicia, quicquid ædium atque fundorum à patre ſibi jure hæreditario obvenerat, id totum ultima voluntate Collegio dedit, & in perpetuum poſſidendum conſignavit; verbo dicam, nos hæredes ex eſſe conſtituit.

ſtituit. O ſtupendam, & vel generoſiſſimis Regibus invidendam largitatem!

Quo carmine dignam,
Quo ſatis ore tuis famam virtutibus addam?

Certè nullo: effeciſti enim, *Harvæe*, ut nos viveremus & moreremur ingrati; & candori animæ tuæ convenit, ſilentio ignoſcere ab tuorum meritorum exceſſu indicto.

Ab *Harvæo* itaque ſermonem transfero ad ejus cùm eruditionis, tum liberalitatis comparem, HAMÆUM, quem alterum Collegii noſtri & lumen & columen meritò agnoſcimus ſuſpicimuſque. Excellentiſſimi hujus Viri ſi omnigenam doctrinam, ſi eximiam humanitatem, animumque aliorum æquè ac ſuis uſibus dicatum & addictum; ſi denique comitatem, apertamque frontem, in amicis excipiendis, ſi promptitudinem in juvandis, ſi fidelitatem & nudam planè ſinceritatem in colendis, ſi candorem in æſtimandis, pro merito prædicare quis ſuſtineret; profectò is fruſtra eſſet, ingeniique vires, licet pluſquam modicas, incaſſum fatigaret. Relicto igitur tam vaſto argumento, equidem paucis referam, quibus nos, quantiſque beneficiis *Hamæus* ὁ πάνυ καὶ ἐξοχώτατος ἀνδρῶν devinxerit. Ante annos quinquaginta & ſex circiter (*animus meminiſſe horret, luctuque refugit*) quum per viſcera Britanniæ noſtræ ſæviebat belli civilis incendium; quum omnia hac in urbe, imò per totam inſulam mœſta erant, turbida, confuſa, perduelliumque furori atque rapinæ ſubjecta; quumque miſeriarum noſtrarum complemento nihil deeſſe videbatur, præter omnimodam gentis univerſæ deletionem: in

hoc luctuoso Reip. statu, inquam, contigit fortè, ut alia inter loca sacris usibus dedicata, nostri quoque *Collegii* ædes cum fundis auctioni hastæ exponerentur: Hujus verò rei indignatione vehementer perculsus *Hamæus*, mox ingenti pecuniæ suæ summâ in ædium redemptionem erogatâ, eas à sacrilega cujusdam impostoris usurpatione vindicatas gratis restituit Collegio; idque antequàm cuivis Collegarum suum ea de re consilium patefecisset; haud ignarus, *præsentibus maximè nec diu libratis beneficiis candidæ liberalitatis genium inesse*. Quo sanè beneficio nil Collegio gratius, nil opportunius obtigit unquam. Sed ulteriùs adhuc Vindicis nostri munificentia processit. Quippe beatissimus senex haud exiguam magnifici hujus Ædificii deinde exstructi partem curavit suis impensis adornandam; annuos *Societatis* proventus plurimùm auxit; & cum jam instare sibi extrema sentiret, libros suos, maxima pro parte, Bibliothecæ heic augendæ testamento legavit. En illustrissimum benignitatis exemplum vobis, qui divitiarum affluentia floretis imitandum. Tu verò felix, *Hamæe*, qui posteris illud proponendo, nomen tibi comparasti, quod nulla vetustas obruet, nulla unquam obscurabit oblivio.

Hîc piaculare scelus foret, inhonoratum præterire ingens illud utriusque fortunæ exemplar, CAROLUM II. Augustissimum Britanniarum Monarcham; cujus prudentiæ visum fuit, omnia hujus Collegii jura, immunitatesque omnes & privilegia, ab regiis Antecessoribus suis concessa, suprema Auctoritate confirmare: quique exemplo suo terris ostendit, quanto meliùs clementia & amore imperium custodiatur, quàm armis.

Neque

Neque oblivioni tradendus eſt Nobiliſſimus Illuſtriſſimuſque D. D. HENRICUS *Dornavariæ*, vulgo *Dorceſtriæ Marchio:* Vir magis doctrina, eximioque ſuo in philoſophiam ſtudio, quàm ſupremis purpuræ Britannicæ honoribus illuſtris. Qui ubi fœcundiſſimum ingenium, ſicut aliis omnibus Scientiarum tanto faſtigio dignarum generibus, ita & ſacræ etiam Medicinæ arcanis ac myſteriis ad miraculum uſque excoluiſſet; nil infra ſublimem illam, qua inter primi ordinis Nobilitatem tantoperè eminebat, dignitatem eſſe reputans, nomen ſuum inter præcipuos artis noſtræ Myſtas cenſeri; in hujus Collegii Societatem cooptari voluit: ut gratiam & beneficium, cum ipſe conferret, accepiſſe videretur; utque deinceps munera in nos *modeſtiùs*, & tanquam jure conſortionis conferret. Qua utique generoſa ſui demiſſione, nihil de proprio detraxit ſplendore, ſingulis autem Collegarum honoris quamplurimum adjecit. In familiam ſe noſtram inſeruit, ut eam ad altiorem auctoritatis pariter ac exiſtimationis gradum eveheret; utque exemplo ſuo demonſtraret, *Quàm glorioſa res ſit Nobilitas Muſarum conjugio illuſtrata.* Eodemque tempore quo receptus fuit *Socius*, ne quid ineſſet vacuitatis in *Muſæi Harveani* pluteis, eos quamplurimis cùm veterum, tum recentiorum Scriptorum optimæ notæ voluminibus, magno ſumptu ſuo complendos curavit. Quem, eheu! theſaurum, unà cum ipſo Muſæo, aliiſque omnibus Collegii ædificiis, luctuoſiſſima illa, quam modò deflebam, conflagratio Londinenſis horrendo flammarum diluvio abſorpſit. Munere veruntamen iſto hic Medicorum Nobiliſſimus, Nobiliumque Eruditiſſimus, æternitatem famæ conſecutus eſt.

Idem Heros, ab exilio terreno in patriam cœlestem revocatus, unicam filiam reliquit sibi superstitem. Dominam dico GRATIAM PIERPONT, Heroinam, cùm paternæ liberalitatis, tum immensarum divitiarum hæredem: quæ ut vita defuncti patris voluntatem ultimam religiosè exequeretur, ingentem, quem in sua is *Bibliotheca* reposuerat, selectissimorum librorum thesaurum nostro huic *Collegio* ingenuè donavit. Donum quidem vel ipsis Regibus invidendum, multisque aureorum millibus æstimatum: sed si respectus ad sublimem seu dignitatem, seu generositatem largitoris habeatur, prorsus inæstimabile: idemque spero equidem ad serissimos usque posteros his in ædibus mansurum, & *patris* omnigenæ scientiæ, & *filiæ* rarissimi erga literarum cultores amoris monumentum.

Mecænatum nostrorum qui mortalitatem pridem exuerunt, agmen claudit opulentissimus Dominus JOHANNES CUTLERUS, Baronetti, *Equitisque Aurati* dignitate à serenissimo Regum dignissimè insignitus; & (quod multo magis honorificum est) magnifici hujus, in quo nunc tam commodè, tam decorè consedemus, *Theatri Anatomici* fundator. Vir quidem maximis fortunæ muneribus affluens, sed plus Virtuti semper tribuens, quàm divitiis: quas non in superfluæ instrumenta luxuriæ, non in præpetibus alis fugientium voluptatum lenocinia; sed in æternum duratura patriæ ornamenta, nobilissimosque Reip. literariæ usus profundere amabat. Et laus ista etiam post fata eum sequitur, neminem munificentiæ virtutem, aut *modestiùs*, aut *feliciùs* unquam exercuisse. Hujus rei en vobis exemplo se offert nobilissimum hoc totius Europæ *Theatrum Anatomicum*;

tomicum; cujus ſumptuoſa conſtructione, ſimul aliorum omnium ſaluti, ſimul ſuo honori ſapientiſſimè proſpexit. Feret enim (auguror) multam ætatem hæc fabrica, & gloriæ plenum Autorem deducet ad poſteros. Atque is demum verus eſt honos, quem ii ſoli acquirunt, qui benefaciendo nomen decuſque ſic adipiſcuntur, ut nemo unquam ſine ardore, tacitoque ſenſu gratitudinis meminiſſe illorum poſſit.

Enumeratis jam tandem, ut per feſtinationem licuit, nominibus eorum ex *Fautoribus noſtris*, qui ex procellis & tempeſtatibus humanæ vitæ, in felicitatis æternæ portum jam appulere; ſequitur, ut hodie viventium quoque gratiam ac Μεγαλοπρέπειαν ea qua decet animi devotione recognoſcamus. Hi autem omnino duo ſunt, qui in labantis jam tum Collegii tutamen & fulcimentum, ſuos quaſi humeros ſtrenuè appoſuerunt. *Alter* eſt ampliſſimus illuſtriſſimuſque D. D. CAROLUS *Comes Radnoriæ*, & à ſecretis Conſiliis ANNÆ ſereniſſimæ Britanniarum Reginæ. Vir ſicuti perantiqua generis nobilitate, ſupremiſque purpuratorum honoribus; ita & virtutum tanto faſtigio dignarum comitatu inſignitus. *Alter* item ab ipſamet natura, faventiumque nativitati ejus aſtrorum influxu, ad magnæ fortunæ cultum formatus: cui EDMUNDUS BOULTERUS nomini eſt, quique ſociatâ cum Comite largitate nos æquè obſtrinxit. Ambo laudati modò *Cutleri*, qui Theatrum hoc Anatomicum nobis gratuitò extruxit, hæredes meritiſſimi: ac veluti uno heroicæ generoſitatis ſpiritu animati, ſimul Theatri Cutleriani deſecrationi tempeſtivè obviam euntes, ſimul ſodalitii hujus futuræ revireſcentiæ ac proſperitati conſulentes: ex ingenti pecuniarum ſumma ipſis à nobis debita, pluſquam quatuor millia libra-

librarum Sterlingarum liberè remittendo, impendentem capitibus noſtris ruinam intercepere. Quo ſanè lytro nil Collegio felicius, opportunius nil unquam obvenit: nec his qui ſic ſervarunt, minus debetur honoris & gloriæ, quàm ſi illud primitùs condidiſſent. O animos divinæ cùm benignitatis, tum providentiæ æmulos! O lætam rerum noſtrarum cataſtrophen! O immenſa bonitas, qua non *ingrati* videamur, ſed *oppreſſi!* Quod ſolum noſtræ opis eſt, huic Mecænatum pari gratias agimus, verùm ita ut apud Deum facimus, *ſentiendo* copioſiùs quàm *loquendo*.

Et nunc tandem penſo meo ac munere utcunq; peracto, ſupereſt tantùm ut cenſuræ ſeveritatem officioſè deprecer. Oro itaq; atq; per amicitiæ ſacra, per jura conſortii obteſtor vos, *Collegæ amantiſſimi*, ne mihi culpæ ſit Benefactores tam laude dignos tam indignè laudaſſe: in quorum encomiis honeſtius duxi me infacundum & rudem præſtare, quàm Præſidum optimi mandatis immorigerum eſſe. Te denique, *Præſtantiſſime Præſes*, ſubmiſsè, debitaque cum reverentia obſecro, ut pro innata genio tuo lenitate, pro ſingulari morum ſuavitate, qua omnes demereris, ingenioli mei ſenii incommodis, ac inclementia fortunæ jam haud parum retuſi, delictis ſit tua facilitas aliquid præſidii. Optoq; ut auſpiciis tuis, prudentiq; moderamine, ac exerta in refractarios auctoritate, vulnera per ſeditioſos dudum jam *Collegio* inflicta, breviq; in gangrænam degeneratura, maturè coaleſcant, conſolidentur, ſanentur: idq; in Dei ter Opt. Max. gloriam, Reip. utilitatem, Artium nobiliſſimæ refloreſcentiam, impoſtorum qui eſſe ſe Medicos falsò venditant coertionem, tuiq; nominis immortalitatem.

FINIS.

BOOKS Printed for *Sam. Smith* and *Benj. Walford* at the *Prince's Arms* in St. *Paul's* Church-yard.

JO. Raii Historia Plantarum, Species hactenus editas aliasque insuper multas noviter inventas & descriptas complectens, Tomi duo. *Fol.* 1686.

——— Ejusdem Tomus tertius, qui est Supplementum duorum præcedentium; cum accessionibus *Camelli* & *Tournefortii*, 1704.

———Synopsis Methodica Stirp. Britann. in qua tum Notæ Generum charactaristicæ traduntur, tum Species singulæ breviter describuntur, &c. 1690.

———Stirpium Europ. extra Britannias nascentium Sylloge. 1694.

———Synopsis Methodica Animalium quadrupedum & Serpentini generis. 1693.

———Methodus Insectorum; seu Insecta in Methodum aliqualem digesta. 8°. 1705.

———Methodus Plantarum emendata & aucta. Accedit etiam huic secundæ Editioni, Methodus Graminum, Juncorum & Cyperorum specialis. *Amst.* 1703. 8°.

Praxeos Mayernianæ in Morbis internis præcipuè gravioribus & Chronicis Syntagma. ——— Ejusdem Syntagma alterum. 1. De Febribus, 2. De Morbis Externis. 3. De Arthritide. 4. De Lue Venerea. 2 Vol. 8°.

D. R. Morton de Morbis Universalibus Acutis, Vol. I. 8°.

———Id. de Febribus inflammatoriis, & de Variolis, &c. Vol. 2. 8°.

———Phthisiologia, *or*, *Treatise of Consumptions.* Engl. 8°.

Gualt. Charleton M. D. Exercitationes de Oeconomia Animali, novis in Medicina Hypothesibus Superstructa & Mechanicè explicata. 1681. in 12°.

———Ejusdem Exercitationes de Differentiis & Nominibus Animalium, quibus accedunt Mantissa Anatomica & quædam de variis Fossilium generibus. Deque Differentiis & Nominibus Colorum; Novis Iconibus ornata Oxoniæ. *Fol.*

Pharmacopœiæ Colleg. Reg. Londini Remedia omnia succinctè descripta. Edit. 3. Annot. 1699. per J. Shipton in 12°.

Pharmacopœia Bateana. Qua nongenta circiter Pharmaca, pleraque omnia è praxi Georgii Batei Regi Carolo Secundo Medici Primarii excerpta, ordine Alphabetico concisè exhibentur cum viribus & dosibus annexis. Huic accesserunt Arcana Goddardiana item Orthotonia Medicorum Observata; & Tabula Posologica dosibus Pharmacorum accommodata cum Indice morborum curationum, &c. Cura *J. S.* Pharmacopœi Lond. Editio tertia cum Appendice per *Tho. Fuller*, M. D 12°, 1700.

Pharmacopœia Extemporanea, sive Præscriptorum Sylloge, in qua Remediorum elegantium & efficacium Paradigmata ad omnes ferè medendi Intentiones accommodata candidè proponuntur; unà cum viribus operandi

operandi ratione Dosibus & Indicibus annexis. Per *Tho. Fuller*, M. D. Editio tertia, aucta & emendata. 1705.

Medicamentorum Εὐπορίστων Thesaurus, succinctè comprehendens ad omnes ferè totius Microcosmi morbos. Experta necnon specifica Remedia ex celeberrimis tam Veterum quam Neotericorum, scriptis excerpta, ordineque alphabetico digesta. Opera & Cura Johannis Cruso Pharmacop. 12°. 1701.

S. Dale Pharmacologia seu Manuductio ad Materiam medicam. 12°.

——— Ejusdem Pars secunda. 12°.

D. Sydenhami processus integri in morbis ferè omnibus curandis nec non de phthisi Tractatulo. 12°. Edit. 3. 1705.

M. Lister. Exercitat. octo Medicinales. 1. De Hydrope. 2. De Diabete. 3. De Hydrophobiâ. 4. De Lue Venerea. 5. De Scorbuto. 6. De Arthritide. 7. De Calculo humano. 8. De Variolis. 12°.

———Sanctorii Sanctorii de Statica Medicina Aphorismorum Sectiones 7 cum Commentario. 12°. *Lond.* 1701.

The Anatomy of Humane Bodies; with Figures drawn after the Life, by some of the best Masters of *Europe*, and curiously engraven in 114 Copper Plates, illustrated with large Explications containing many new Discoveries and Chirurgical Observations. To which is added, An Introduction explaining the Animal Oeconomy: with a copious *Index*. By *William Cowper*. *Oxford*, Printed at the Theatre on large Imperial Paper, in *Folio*. 1698.

The Anatomy of Humane Bodies Epitomized; wherein all the Parts of Man's Body, with their Actions and Uses, are succinctly described, according to the newest Doctrine of the most accurate and learned modern Anatomists. The sixth Edition. Corrected and Improved, both in the Discourse and Figures, by *Tho. Gibson*, M. D. in 8°.

The Anatomy of the Brain, containing its Mechanism and Physiology; with Sculptures. By Dr. *H. Ridley*. 8°.

Medicinal Experiments; Or a Collection of choice and safe Remedies, for the most part simple, and easily prepared; very useful in Families, and fitted for the use of Country People. By the honourable *R. Boyle* Esq; in three Parts, containing above 500 choice Receipts. The fourth Edition, enlarged with a Supplement. 12°. 1703.

The natural History of Chalybeate and purging Waters of *England*, with their particular Essays and Uses. By *B. Allen*. 8°.

A short Answer to a late Book, entitled *Tentamen Medicinale*. 8°. 1705.

Opticks; or a Treatise of the Reflexions, Refractions, Inflexions, and Colours of Light. Also two Treatises of the Species and Magnitude of Curvilinear Figures. By Sir *Is. Newton*, *P. R. S.* 4°. 1704.

The Posthumous Works of Dr. *Robert Hooke*; containing his *Cutlerian* Lectures, and other Discourses, read before the *Royal Society*. Illustrated with Sculptures; with the Author's Life, published by *Richard Waller* R. S. S. *Fol.*

The Philosophical Transactions; giving some Account of the present Undertakings, Studies, and Labours of the Ingenious in many considerable Parts of the World, continu'd and publish'd by Dr. *Hans Sloane*, Secretary to the *Royal Society*. 4°.

